

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα) *
της 22ας Μαΐου 2007

Στην υπόθεση T-216/05,

Mebrom NV, με έδρα το Rieme-Ertvelde (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους
C. Mereu και K. Van Maldegem, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους U. Wölker
και X. Lewis,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της φερόμενης αποφάσεως, την οποία περιείχε η
επιστολή της Επιτροπής, της 11ης Απριλίου 2005, η οποία απευθυνόταν στην
προσφεύγουσα και αφορούσε τη χορήγηση ποσοστώσεων εισαγωγής μεθυλοβρω-
μιδίου για το 2005,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pirlung, πρόεδρο, N. J. Forwood και Σ. Παπασάββα, δικαστές,

γραμματέας: C. Kristensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 28ης Νοεμβρίου 2006,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο και πραγματικά περιστατικά

1. Σύμβαση της Βιέννης και Πρωτόκολλο του Μόντρεαλ

- ¹ Με την απόφαση 88/540/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Οκτωβρίου 1988, για τη σύναψη της Σύμβασης της Βιέννης για την προστασία της στιβάδας του όζοντος και του Πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος (ΕΕ L 297, σ. 8), η Ευρωπαϊκή Κοινότητα κατέστη μέρος της Συμβάσεως της Βιέννης για την προστασία της στιβάδας του όζοντος (στο εξής: Σύμβαση της Βιέννης) και του Πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος (στο εξής: Πρωτόκολλο του Μόντρεαλ).

- 2 Το μεθυλοβρωμίδιο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ. Είναι παρασιτοκτόνο το οποίο εφαρμόζεται με υποκαπνισμό και χρησιμοποιείται κυρίως στη γεωργία διότι εισδύει εύκολα στο έδαφος και είναι αποτελεσματικό έναντι ενός ευρέος φάσματος βλαπτικών ουσιών. Η γρήγορη διάσπασή του αποτρέπει τη μόλυνση της τροφικής αλυσίδας και των υπογείων υδάτων. Για τους λόγους αυτούς, το μεθυλοβρωμίδιο υπήρξε ένα από τα πέντε πλέον χρησιμοποιούμενα παρασιτοκτόνα παγκοσμίως. Εμφανίζει όμως το μειονέκτημα ότι καταστρέφει τη στιβάδα του όζοντος.

- 3 Το 1997 τα μέρη του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ συμφώνησαν να μειώσουν σταδιακά την παραγωγή και την εισαγωγή μεθυλοβρωμιδίου στις ανεπτυγμένες χώρες μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2004 και να απαγορεύσουν την παραγωγή και την εισαγωγή μεθυλοβρωμιδίου στις χώρες αυτές από 1ης Ιανουαρίου 2005, με την εξαίρεση των καλούμενων «κρίσιμης σημασίας» χρήσεων.

- 4 Σύμφωνα με την απόφαση IX/6 των μερών του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ (στο εξής: απόφαση IX/6), η χρήση μεθυλοβρωμιδίου θα πρέπει να χαρακτηρίζεται ως «κρίσιμης σημασίας» μόνον εφόσον ο αιτών την εξαίρεση για μια τέτοια χρήση ορίζει αφενός ότι η μη διαθεσιμότητα μεθυλοβρωμιδίου για τη συγκεκριμένη αυτή χρήση θα είχε ως αποτέλεσμα σοβαρή αναστάτωση της αγοράς και αφετέρου ότι δεν υπάρχουν τεχνικώς και οικονομικώς εφικτές εναλλακτικές λύσεις ή υποκατάστατα για τον χρήστη, τα οποία να είναι αποδεκτά από πλευράς περιβάλλοντος και υγείας και κατάλληλα για τις καλλιέργειες και τις περιστάσεις του χαρακτηρισμού.

- 5 Επιπλέον, η απόφαση IX/6 ορίζει ότι η παραγωγή και κατανάλωση μεθυλοβρωμιδίου για χρήσεις κρίσιμης σημασίας θα επιτρέπεται μόνον εφόσον:
  - έχουν ληφθεί όλα τα τεχνικώς και οικονομικώς εφικτά μέτρα προκειμένου να περιοριστούν στο ελάχιστο οι κρίσιμης σημασίας χρήσεις, καθώς και οι τυχόν επακόλουθες εκπομπές μεθυλοβρωμιδίου·

- δεν υπάρχουν διαθέσιμα αποθέματα αποθηκευμένου ή ανακυκλωμένου μεθυλοβρωμιδίου τα οποία να είναι επαρκή σε ποσότητα και ποιότητα·

- αποδεικνύεται ότι καταβάλλονται κατάλληλες προσπάθειες για την αξιολόγηση, την εμπορία και την εξασφάλιση της εθνικής κανονιστικής έγκρισης εναλλακτικών λύσεων και υποκαταστάτων.

2. Κανονισμός (ΕΚ) 2037/2000

- 6 Η εκπλήρωση στην κοινοτική έννομη τάξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη σύμβαση της Βιέννης και το Πρωτόκολλο του Μόντρεαλ διασφαλίζεται επί του παρόντος με τον κανονισμό (ΕΚ) 2037/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος (ΕΕ L 244, σ. 1, στο εξής: κανονισμός). Με το εν λόγω κείμενο καθορίζονται οι κανόνες που διέπουν την παραγωγή, την εισαγωγή, την εξαγωγή και τη χρήση ορισμένων ουσιών οι οποίες καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος, στις οποίες συγκαταλέγεται το μεθυλοβρωμίδιο.

- 7 Το άρθρο 2 του κανονισμού ορίζει την επιχείρηση κατά την έννοια του κανονισμού ως «κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παράγει, ανακυκλώνει για να διαθέσει στην αγορά ή χρησιμοποιεί ελεγχόμενες ουσίες για βιομηχανικούς ή εμπορικούς σκοπούς εντός της Κοινότητας ή θέτει σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας τέτοιες εισαγόμενες ουσίες ή εξάγει τις ουσίες αυτές από την Κοινότητα για βιομηχανικούς ή εμπορικούς σκοπούς». Ορίζει επίσης τη «διάθεση στην αγορά» ως «[την] έναντι αμοιβής ή δωρεάν παροχή ή προσφορά σε τρίτους ελεγχόμενων ουσιών ή προϊόντων που περιέχουν ελεγχόμενες ουσίες οι οποίες καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό».

8 Το άρθρο 3, παράγραφος 2, σημείο i, στοιχείο δ', του κανονισμού απαγορεύει την παραγωγή μεθυλοβρωμιδίου μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2004, εξαιρουμένης, μεταξύ άλλων, της παραγωγής για χρήσεις κρίσιμης σημασίας, βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 2, σημείο ii, του κανονισμού και των κριτηρίων που καθορίζονται με την απόφαση IX/6.

9 Το άρθρο 3, παράγραφος 2, σημείο ii, του κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Με βάση τις προτάσεις που υποβάλλουν τα κράτη μέλη, η Επιτροπή εφαρμόζει [...] τα κριτήρια που καθορίζονται στην απόφαση IX/6 των μερών σε συνδυασμό με κάθε άλλα σχετικά κριτήρια που έχουν συμφωνηθεί από τα μέρη, για να προσδιορίζει ετησίως τις τυχόν χρήσεις κρίσιμης σημασίας, για τις οποίες μπορούν να επιτραπούν η παραγωγή, η εισαγωγή και η χρήση στην Κοινότητα μεθυλοβρωμιδίου μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2004, τις ποσότητες και χρήσεις που θα επιτραπούν, καθώς και τους χρήστες που δύνανται να επωφεληθούν από την κρίσιμη εξαίρεση. Η ως άνω παραγωγή και εισαγωγή επιτρέπεται μόνον εάν κανένα μέρος του πρωτοκόλλου δεν μπορεί να προμηθεύσει κατάλληλες εναλλακτικές ουσίες ούτε μεθυλοβρωμίδιο προερχόμενο από ανακύκλωση ή ποιοτική αποκατάσταση. [...]»

10 Το άρθρο 3, παράγραφος 4, του κανονισμού προβλέπει ότι η Επιτροπή χορηγεί άδεια στους χρήστες που προσδιορίζονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1, δεύτερο εδάφιο, και 2, σημείο ii, του άρθρου 3 και τους γνωστοποιεί τη χρήση για την οποία τους χορηγείται άδεια, τις ουσίες που επιτρέπεται να χρησιμοποιούν καθώς και την ποσότητά τους.

11 Εξάλλου, το άρθρο 4, παράγραφος 2, σημείο i, στοιχεία α' έως γ', του κανονισμού προβλέπει ότι κάθε παραγωγός και εισαγωγέας μεριμνά ώστε να μη διαθέτει στην αγορά ούτε να χρησιμοποιεί για ίδιο λογαριασμό, μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 1999 και της 31ης Δεκεμβρίου 2004, ποσότητες μεθυλοβρωμιδίου υπερβαίνουσες ορισμένο ποσοστό της ποσότητας μεθυλοβρωμιδίου που διέθεσε στην αγορά ή χρησιμοποίησε για ίδιο λογαριασμό το 1991.

- 12 Μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2004 κάθε παραγωγός και εισαγωγέας μεριμνά, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, σημείο i, στοιχείο δ', του κανονισμού και υπό την επιφύλαξη των παραγράφων 4 και 5 του ίδιου άρθρου, ώστε να μη διαθέτει στην αγορά μεθυλοβρωμίδιο ούτε να το χρησιμοποιεί για ίδιο λογαριασμό.
- 13 Η απαγόρευση αυτή δεν ισχύει, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού, μεταξύ άλλων, για τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση ελεγχόμενων ουσιών, εφόσον χρησιμοποιούνται για να καλυφθούν οι εγκεκριμένες αιτήσεις για χρήσεις κρίσιμης σημασίας, των χρηστών που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού.
- 14 Επιπλέον, το άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού ορίζει ότι κάθε παραγωγός ή εισαγωγέας που δικαιούται να διαθέτει στην αγορά ή να χρησιμοποιεί για ίδιο λογαριασμό ελεγχόμενες ουσίες που αναφέρονται στο ίδιο άρθρο μπορεί να μεταβιβάσει το δικαίωμά του αυτό για το σύνολο ή μέρος των ποσοτήτων της συγκεκριμένης ομάδας ουσιών, που καθορίζονται σύμφωνα με το ίδιο άρθρο, σε οποιονδήποτε άλλον παραγωγό ή εισαγωγέα της ίδιας ομάδας ουσιών εντός της Κοινότητας.
- 15 Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού προβλέπει τα ακόλουθα:
- «Η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα ή η τελειοποίηση προς επανεξαγωγή ελεγχόμενων ουσιών απαιτεί άδεια εισαγωγής. Η άδεια εκδίδεται από την Επιτροπή αφού εξακριβωθεί η συμμόρφωση προς τα άρθρα 6, 7, 8 και 13.»
- 16 Το άρθρο 6, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού καθορίζει τα στοιχεία τα οποία πρέπει να περιέχει η αίτηση για την άδεια εισαγωγής και προβλέπει ότι η Επιτροπή δύναται να ζητήσει πιστοποιητικό που να βεβαιώνει τη φύση των ουσιών που

πρόκειται να εισαχθούν. Το άρθρο 8 του κανονισμού απαγορεύει την εισαγωγή ελεγχόμενων ουσιών από κράτη μη μέρη του Πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ. Το άρθρο 13 του κανονισμού επιτρέπει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, παρεκκλίσεις, μεταξύ άλλων, από την απαγόρευση του άρθρου 8 του κανονισμού.

17 Το άρθρο 7 του κανονισμού έχει ως εξής:

«Η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα ελεγχόμενων ουσιών που εισάγονται από τρίτες χώρες υπόκειται σε ποσοτικούς περιορισμούς. Οι περιορισμοί καθορίζονται και οι σχετικές ποσοστώσεις κατανέμονται μεταξύ των επιχειρήσεων για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1999 και για κάθε επόμενο δωδεκάμηνο με τη διαδικασία του άρθρου 18 παράγραφος 2. Η κατανομή των ποσοτήτων αυτών αφορά μόνο:

α) τις ελεγχόμενες ουσίες των ομάδων VI και VIII που αναφέρονται στο παράρτημα I·

β) τις ελεγχόμενες ουσίες που χρησιμοποιούνται με σκοπό την κάλυψη βασικών ή κρίσιμης σημασίας χρήσεων ή για εφαρμογές υγειονομικής απομόνωσης και προετοιμασίας της αποστολής φορτίου·

[...]»

18 Το άρθρο 17 του κανονισμού αφορά την πρόληψη των διαρροών ελεγχόμενων ουσιών και προβλέπει, μεταξύ άλλων, στην παράγραφο 2, ότι τα κράτη μέλη καθορίζουν τις ελάχιστες απαιτήσεις όσον αφορά τα προσόντα του προσωπικού για τον υποκαπνισμό με μεθυλοβρωμίδιο.

- 19 Κατά το άρθρο 18 του κανονισμού, η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή, επί της οποίας εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της αποφάσεως 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (ΕΕ L 184, σ. 23).

3. Καθεστώς εφαρμογής των άρθρων 6 και 7 του κανονισμού: μεταβολές που επήλθαν την 1η Ιανουαρίου 2005

- 20 Τα ακόλουθα στοιχεία για τις μεταβολές που επήλθαν την 1η Ιανουαρίου 2005 όσον αφορά την εφαρμογή των άρθρων 3, 4, 6 και 7 του κανονισμού προέρχονται από τα υπομνήματα των διαδικών και τις γραπτές απαντήσεις τους στα ερωτήματα του Πρωτοδικείου.
- 21 Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2004, το σύστημα των αδειών και των ποσοτώσεων που χορηγούνταν βάσει των άρθρων 6 και 7 του κανονισμού λειτουργούσε ως εξής: ετησίως, συνήθως τον Σεπτέμβριο, οι εισαγωγείς υπέβαλλαν στην Επιτροπή αίτηση χορηγήσεως ποσοτώσεως εισαγωγής για το επόμενο έτος, χρησιμοποιώντας ένα τυποποιημένο έντυπο αιτήσεως που είχε ετοιμάσει η Επιτροπή ειδικά για τον σκοπό αυτόν. Οι ποσοτώσεις χορηγούνταν κατά κανόνα με αποφάσεις της Επιτροπής, κατά τον Ιανουάριο ή τον Φεβρουάριο του επόμενου έτους, οι οποίες περιελάμβαναν ονομαστικό και εξαντλητικό κατάλογο των εισαγωγέων των οποίων οι αιτήσεις είχαν γίνει δεκτές από την Επιτροπή, με προσδιορισμό των ατομικών τους ποσοτώσεων. Για το μεθυλοβρωμίδιο, το μέγεθος της ατομικής ποσοτώσεως υπολογιζόταν με βάση το ιστορικό μερίδιο αγοράς που κατείχαν το 1991 οι οκτώ εισαγωγείς που δικαιούνταν ποσοτώσεις εισαγωγής για ελεγχόμενες χρήσεις μεθυλοβρωμιδίου.
- 22 Από 1ης Ιανουαρίου 2005, οι επιτρεπόμενες ποσότητες και χρήσεις, καθώς και οι επιχειρήσεις που μπορούν να επωφεληθούν από τις εξαιρέσεις σε σχέση με τις κρίσιμης σημασίας χρήσεις μεθυλοβρωμιδίου, πρέπει να καθορίζονται ετησίως από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18, παράγραφος 2, του κανονισμού και βάσει των κριτηρίων που θεσπίστηκαν με την απόφαση ΙΧ/6 και κάθε άλλο κριτήριο που έχουν αποδεχθεί τα μέρη του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ.

- 23 Τον Μάρτιο του προηγούμενου έτους, η Επιτροπή καλεί τα κράτη μέλη να υποβάλουν τις αιτήσεις τους για τις κρίσιμης σημασίας χρήσεις μεθυλοβρωμιδίου πριν από τις 30 Ιουνίου. Η Επιτροπή εξετάζει τις αιτήσεις, επικουρούμενη εν γένει από εξωτερικούς εμπειρογνώμονες, και καθορίζει, ανά καλλιέργεια και ανά κράτος μέλος, τις ποσότητες που επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν για χρήσεις κρίσιμης σημασίας.
- 24 Η Επιτροπή δημοσιεύει εν συνεχεία ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς όλες τις εφαρμογές που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος, με την οποία προαναγγέλλει τον καθορισμό ποσοστώσεων για τον περιορισμό της συνολικής ποσότητας μεθυλοβρωμιδίου που μπορεί να διατεθεί στην αγορά για χρήσεις κρίσιμης σημασίας. Εν συνεχεία, η Επιτροπή προετοιμάζει απόφαση για τον καθορισμό των ποσοτήτων μεθυλοβρωμιδίου που επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν για χρήσεις κρίσιμης σημασίας.
- 25 Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή τα αριθμητικά στοιχεία που αφορούν τα διαθέσιμα για χρήσεις κρίσιμης σημασίας αποθέματα μεθυλοβρωμιδίου και γνωστοποιούν τα ονόματα και τις διευθύνσεις καθενός από τους εν ενεργεία επαγγελματίες ή επιχειρήσεις υποκαπνισμού, την ποσόστωση ανά καλλιέργεια και ανά επαγγελματία υποκαπνισμού, ένα σχέδιο που εκθέτει τον τρόπο με τον οποίο το μεθυλοβρωμίδιο θα χρησιμοποιηθεί σε συμμόρφωση με τον κανονισμό και τα αποθέματα ανά επιχείρηση υποκαπνισμού και ανά χρήση. Εναπόκειται στα κράτη να κατανεύουν τη συνολική ποσόστωση μεταξύ των επαγγελματιών υποκαπνισμού βάσει ιδίων κριτηρίων.
- 26 Η Επιτροπή έχει δημιουργήσει ένα ηλεκτρονικό σύστημα για τη διαχείριση και τη χορήγηση των ποσοστώσεων μέσω μιας ιστοσελίδας που έχει ως αντικείμενό της τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος (Ozone Depleting Substances, στο εξής: ιστοσελίδα ODS). Οι ποσοστώσεις και τα αποθέματα του κάθε επαγγελματία υποκαπνισμού είναι καταγεγραμμένα στην ιστοσελίδα αυτή. Κάθε τέτοιος επαγγελματίας υποχρεούται να εγγραφεί μέσω του κράτους μέλους του και παραλαμβάνει κωδικό για την πρόσβασή του στην ιστοσελίδα ODS, όπου μπορεί να ζητήσει άδεια προκειμένου να εισαγάγει ή να παραγγείλει την παραγωγή μεθυλοβρωμιδίου εφόσον τα αποθέματα έχουν εξαντληθεί. Το σύστημα είναι σχεδιασμένο έτσι ώστε τα αποθέματα να αφαιρούνται από τις ποσοστώσεις παραγωγής ή εισαγωγής. Ο εν λόγω επαγγελματίας λαμβάνει άδεια με την οποία του επιτρέπεται να αναλάβει ορισμένες ποσότητες από τα αποθέματα μέσω της ιστοσελίδας ODS. Αν τα αποθέματα εξαντληθούν, μπορεί να ζητήσει άδεια εισαγωγής ή παραγωγής. Τις άδειες αυτές μπορεί να τις λάβει μόνο μέσω της ιστοσελίδας ODS.

27 Αφού του χορηγηθεί η ποσόστωση, ο επαγγελματίας υποκαπνισμού μπορεί να επιλέξει έναν από τους καταγεγραμμένους στην ιστοσελίδα ODS εισαγωγείς και να του αναθέσει την εισαγωγή της απαιτούμενης ποσότητας μεθυλοβρωμιδίου. Η αίτηση για τις ποσότητες στο πλαίσιο της χορηγηθείσας ποσοστώσεως πρέπει να προσδιορίζει τον εισαγωγέα. Η Επιτροπή γνωστοποιεί στον επαγγελματία υποκαπνισμού μέσω ηλεκτρονικής επιστολής (e-mail) αν δέχεται ή απορρίπτει την αίτηση. Αν η αίτηση γίνει δεκτή, η Επιτροπή «κλείνει» τη σχετική διαδικασία και ενημερώνει το οικείο κράτος μέλος. Εν συνεχεία ο εισαγωγέας, προκειμένου να μπορέσει να εισαγάγει και να εκτελωνίσει το προϊόν, πρέπει να ζητήσει και να λάβει από τις υπηρεσίες της Επιτροπής, στο όνομα του επαγγελματία υποκαπνισμού, υπογεγραμμένη άδεια εισαγωγής η οποία να αναφέρεται ειδικά στην αίτηση του επαγγελματία υποκαπνισμού σε ό,τι αφορά την ποσότητα, την καλλιέργεια και το κράτος μέλος. Ο εισαγωγέας μπορεί να συγκεντρώσει περισσότερες αιτήσεις εισαγωγής για να αποκτήσει ποσότητα μεθυλοβρωμιδίου επαρκή ώστε να ανταποκριθεί σε περισσότερες αιτήσεις με μία άδεια εισαγωγής. Εναπόκειται επομένως στον εισαγωγέα να προμηθεύσει στον επαγγελματία υποκαπνισμού την ορθή ποσότητα μεθυλοβρωμιδίου.

28 Τα κράτη μέλη καλούνται να υποβάλουν ετήσια αναφορά ως προς τις κρίσιμες σημασίας χρήσεις μεθυλοβρωμιδίου. Έτσι παρέχεται η δυνατότητα να επαληθευθεί, βάσει και αυτών των στοιχείων, η μη υπέρβαση της ποσότητας που έχει προβλεφθεί ανά κατηγορία χρήσεως.

4. Ανακοίνωση προς τους εισαγωγείς το 2004

29 Στις 22 Ιουλίου 2004, η Επιτροπή δημοσίευσε την ανακοίνωση προς τους εισαγωγείς κατά το 2005 στην Ευρωπαϊκή Ένωση ελεγχόμενων ουσιών που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΕ C 187, σ. 11, στο εξής: ανακοίνωση του 2004) (βλ. επίσης σκέψη 24 ανωτέρω).

30 Σύμφωνα με το σημείο I αυτής, η ανακοίνωση του 2004 απευθύνεται στις επιχειρήσεις που σκοπεύουν να εισαγάγουν κατά το 2005 στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα ουσίες από πηγές εκτός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, μεταξύ άλλων δε και μεθυλοβρωμίδιο.

31 Με το σημείο II της ανακοινώσεως του 2004, η Επιτροπή πληροφορεί τις επιχειρήσεις αυτές ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού, απαιτείται καθορισμός ποσοτικών περιορισμών και κατανομή ποσοστώσεων ανάμεσα στους παραγωγούς και τους εισαγωγείς, μεταξύ άλλων, για το μεθυλοβρωμίδιο. Επιπλέον επισημαίνει τα ακόλουθα:

«Ποσοστώσεις χορηγούνται για:

α) το μεθυλοβρωμίδιο, για QPS χρήσεις [υγειονομική απομόνωση (καραντίνας) και υγειονομική επεξεργασία προ της αποστολής φορτίου], όπως ορίζονται από τα συμβαλλόμενα μέρη του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ και για κρίσιμης σημασίας χρήσεις σύμφωνα με τις αποφάσεις IX/6, ExI/3, ExI/4 καθώς και σύμφωνα με οιαδήποτε άλλα σχετικά κριτήρια ενέκριναν τα μέρη του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ και σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 εδάφιο ii) του κανονισμού, εφόσον τόσο οι QPS όσο και οι κρίσιμης σημασίας χρήσεις εγκριθούν από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού·

[...]»

32 Με το σημείο VII της ανακοινώσεως του 2004, η Επιτροπή ειδοποιεί τις επιχειρήσεις που δεν κατέχουν ποσόστωση εισαγωγής ελεγχόμενων ουσιών για το 2004 και επιθυμούν να υποβάλουν σχετική αίτηση για το 2005 ότι πρέπει να γνωστοποιήσουν την πρόθεσή τους στις υπηρεσίες της μέχρι τις 3 Σεπτεμβρίου 2004.

33 Με το σημείο VIII της ανακοινώσεως του 2004, η Επιτροπή πληροφορεί τις επιχειρήσεις που κατέχουν ποσόστωση εισαγωγής ελεγχόμενων ουσιών για το 2004 ότι πρέπει να προβούν σε δήλωση, συμπληρώνοντας και υποβάλλοντας τα σχετικά έντυπα που βρίσκονται στην ιστοσελίδα ODS, και ότι «[...] θα λάβει υπόψη μόνον τις αιτήσεις που θα έχουν ληφθεί μέχρι τις 3 Σεπτεμβρίου 2004».

- 34 Στο σημείο IX της ανακοινώσεως του 2004, η Επιτροπή αναφέρει ότι θα εξετάσει τις αιτήσεις και θα καθορίσει ποσοτώσεις εισαγωγής για κάθε εισαγωγέα και παραγωγό. Η εγκριθείσα ποσόστωση θα αναγράφεται στην ιστοσελίδα ODS και η απόφαση θα σταλεί ταχυδρομικώς σε όλους όσους έχουν υποβάλει αιτήσεις.

5. Αίτηση της προσφεύγουσας

- 35 Η προσφεύγουσα εισάγει μεθυλοβρωμίδιο στην Ευρωπαϊκή Ένωση από το 1996, ιδίω ονόματι και για λογαριασμό δύο άλλων εισαγωγέων βάσει μεταβιβάσεως ποσοτώσεων εισαγωγής. Της χορηγήθηκαν ποσοτώσεις εισαγωγής μεταξύ 1996 και 2004, το 2004 δε της χορηγήθηκε το 37,46 % της συνολικής ποσοτώσεως της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.
- 36 Μετά τη δημοσίευση της ανακοινώσεως του 2004, η προσφεύγουσα υπέβαλε, στις 30 Αυγούστου 2004, δήλωση ενώπιον της Επιτροπής προκειμένου να της χορηγηθεί, μεταξύ άλλων, ποσόστωση μεθυλοβρωμιδίου για χρήσεις κρίσιμης σημασίας κατά το 2005. Προς τούτο, η προσφεύγουσα ζήτησε τη χορήγηση ποσοτώσεως 4 500 000 kg, η οποία αντιστοιχούσε σε 2 700 000 kg δυναμικού καταστροφής του όζοντος (ΔΚΟ).
- 37 Στις 10 Δεκεμβρίου 2004, η προσφεύγουσα έλαβε ηλεκτρονική επιστολή, την οποία είχε αποστείλει η Επιτροπή σε όλους τους χρήστες της ιστοσελίδας ODS, που την πληροφορούσε ότι «η ποσόστωση για το 2005 [θα ήταν] διαθέσιμη στην ιστοσελίδα [της] [...] στις 13 Δεκεμβρίου 2004». Διευκρινιζόταν ότι «η απόφαση για την εισαγωγή» βρισκόταν στο στάδιο της επεξεργασίας και ότι θα κοινοποιούνταν σε κάθε εισαγωγέα αμέσως μετά την έκδοσή της. Η Επιτροπή πρόσθετε ότι όλες οι εισαγωγές που θα πραγματοποιούνταν από 1ης Ιανουαρίου 2005 θα καταλογίζονταν στην ποσόστωση του 2005.

- 38 Την 1η Μαρτίου 2005, ελλείψει μεταγενέστερης γνωστοποίησεως της Επιτροπής σχετικά με τυχόν ποσόστωση εισαγωγής για το 2005, η προσφεύγουσα της απέστειλε αίτηση με την οποία ζητούσε από αυτήν να της κοινοποιήσει, δυνάμει του άρθρου 7 του κανονισμού και της ανακοινώσεως του 2004, την απόφασή της περί χορηγήσεως ποσοστώσεως εισαγωγής μεθυλοβρωμιδίου για χρήσεις κρίσιμης σημασίας κατά το 2005 στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η προσφεύγουσα επισημαίνει στην αίτησή της ότι δικαιούται μια τέτοια ποσόστωση, καθόσον υπέβαλε στις 30 Αυγούστου 2004 την αίτηση που απαιτούσε η Επιτροπή με την ανακοίνωση του 2004. Η προσφεύγουσα αναφέρεται στην από 10 Δεκεμβρίου 2004 ηλεκτρονική επιστολή της Επιτροπής και υπενθυμίζει ότι δεν έχει λάβει έκτοτε άλλη πληροφορία, ότι η ποσόστωσή της εισαγωγής δεν της έχει χορηγηθεί και ότι δεν έχει λάβει καμία απάντηση στην από 30 Αυγούστου 2004 αίτησή της.

6. Προσβαλλόμενη πράξη

- 39 Η Επιτροπή απάντησε στην αίτηση αυτή με την από 11 Απριλίου 2005 επιστολή (στο εξής: προσβαλλόμενη πράξη), με την οποία πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι, βάσει του κανονισμού, δεν είναι πλέον δυνατόν να της χορηγηθούν ποσοστώσεις εισαγωγής. Συναφώς, υπενθυμίζει ότι η επιτρεπόμενη ποσότητα μεθυλοβρωμιδίου για ατομικές χρήσεις κρίσιμης σημασίας καθορίστηκε βάσει της διαδικασίας του άρθρου 3, παράγραφος 2, σημείο ii, του κανονισμού και σύμφωνα με το άρθρο 18 αυτού.
- 40 Η Επιτροπή εκθέτει στην προσβαλλόμενη πράξη ότι για την εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 2, σημείο ii, του κανονισμού απαιτείται ο προσδιορισμός των χρηστών και των επιτρεπόμενων ποσοτήτων για χρήσεις κρίσιμης σημασίας. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή προσδιόρισε ως χρήστες τις επιχειρήσεις υποκαπνισμού, διότι, αφενός, το άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού υποχρεώνει τα κράτη μέλη να καθορίσουν τις ελάχιστες απαιτήσεις όσον αφορά τα προσόντα του προσωπικού για τον υποκαπνισμό με μεθυλοβρωμίδιο και, αφετέρου, ο υποκαπνισμός αποτελεί τη μόνη δυνατή εφαρμογή της ουσίας αυτής. Η Επιτροπή αναφέρει ότι οι επιχειρήσεις υποκαπνισμού οφείλουν εφεξής να ζητούν άδεια εισαγωγής ή παραγωγής

μεθυλοβρωμιδίου, υπό την προϋπόθεση ότι κανένα από τα μέρη του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ δεν διαθέτει αποθέματα ανακυκλωμένου ή ποιοτικώς αποκατεστημένου μεθυλοβρωμιδίου.

- 41 Η Επιτροπή διευκρινίζει επίσης ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, σημείο i, στοιχείο δ', του κανονισμού, οι οκτώ εισαγωγείς που δικαιούνταν ποσοτώσεις εισαγωγής για ελεγχόμενες χρήσεις μεθυλοβρωμιδίου, με το μέγεθος της κάθε ποσοτώσεως να υπολογίζεται με βάση το ιστορικό μερίδιο αγοράς που αυτοί κατείχαν το 1991, δεν μπορούν να αποκτήσουν ποσοτώσεις για ελεγχόμενες χρήσεις μεθυλοβρωμιδίου μετά την 1η Ιανουαρίου 2005.
- 42 Η Επιτροπή επισημαίνει ακολούθως ότι η προβλεπόμενη από το άρθρο 4, παράγραφος 2, σημείο ii, του κανονισμού περίοδος χάριτος δεν ισχύει εν προκειμένω, ενόψει των παραγράφων 4 και 5 του ίδιου άρθρου. Ειδικότερα, εκτιμά ότι, κατά την οικονομία του άρθρου 4 του κανονισμού, η παράγραφος 4, σημείο i, στοιχείο β', αυτού υπερισχύει. Κατά την Επιτροπή, η τελευταία αυτή διάταξη ορίζει ότι η διάθεση στην αγορά και η χρήση μεθυλοβρωμιδίου από άλλες επιχειρήσεις πλην των παραγωγών και των εισαγωγέων θα επιτραπούν μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2004, διότι οι αιτήσεις ως προς τις οποίες έχει χορηγηθεί άδεια για τους σκοπούς των χρήσεων κρίσιμης σημασίας θα παράγουν τα αποτελέσματά τους από 1ης Ιανουαρίου 2005. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με την Επιτροπή, τα ιστορικά μερίδια αγοράς που κατείχαν οι εισαγωγείς δεν συνιστούν πλέον τη νομική βάση της ρυθμίσεως των εισαγωγών μεθυλοβρωμιδίου για τους σκοπούς των χρήσεων κρίσιμης σημασίας.
- 43 Τέλος, η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι ποσοτώσεις εισαγωγής αντικαταστάθηκαν από ποσοτώσεις για τους σκοπούς των χρήσεων κρίσιμης σημασίας, οι οποίες υπόκεινται σε αυστηρή ρύθμιση και χορηγούνται στις επιχειρήσεις υποκαπνισμού, καθώς και ότι η ευρωπαϊκή αγορά είναι ανοιχτή σε οποιαδήποτε επιχείρηση επιθυμεί να εισαγάγει μεθυλοβρωμίδιο, υπό τον όρον ότι η επιχείρηση αυτή διαθέτει έγκυρη άδεια που της επιτρέπει να εισάγει μεθυλοβρωμίδιο για χρήσεις κρίσιμης σημασίας.

7. Απόφαση 2005/625/EK

- 44 Με την απόφαση 2005/625/EK της Επιτροπής, της 23ης Αυγούστου 2005, για τον προσδιορισμό των ποσοτήτων μεθυλοβρωμιδίου που επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν για χρήσεις κρίσιμης σημασίας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα από 1ης Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου 2005, δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ L 219, σ. 47) (βλ. επίσης σκέψη 24 ανωτέρω), η Επιτροπή καθόρισε, βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 2, σημείο ii, του κανονισμού και σύμφωνα με τα κριτήρια της αποφάσεως IX/6, τις ποσότητες μεθυλοβρωμιδίου που επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν για χρήσεις κρίσιμης σημασίας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα από 1ης Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου 2005.

Διαδικασία

- 45 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 31 Μαΐου 2005, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 46 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 18 Ιουλίου 2005, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου. Η προσφεύγουσα κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί της ως άνω ενστάσεως απαραδέκτου στις 16 Σεπτεμβρίου 2005. Με διάταξη της 15ης Μαΐου 2005, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) αποφάσισε να συνεξετάσει την ένσταση απαραδέκτου με την ουσία της διαφοράς και επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.
- 47 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του, έθεσε εγγράφως ορισμένα ερωτήματα στην προσφεύγουσα και στην Επιτροπή. Οι διάδικοι απάντησαν εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

- 48 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 26 Ιουνίου 2006, η Επιτροπή υπέβαλε το υπόμνημά της αντικρούσεως.
- 49 Το Πρωτοδικείο αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 47, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του, ότι δεν απαιτούνταν δεύτερη ανταλλαγή υπομνημάτων. Η έγγραφη διαδικασία περατώθηκε στις 5 Ιουλίου 2006.
- 50 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στα ερωτήματα που έθεσε το Πρωτοδικείο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 28ης Νοεμβρίου 2006.

Αιτήματα των διαδίκων

- 51 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν με την ένσταση απαραδέκτου·
  - να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη ή, επικουρικώς, να εξετάσει τα ζητήματα που αφορούν το παραδεκτό από κοινού με την ουσία της υποθέσεως ή, όλως επικουρικώς, να επιφυλαχθεί ως προς την ενεργητική νομιμοποίηση μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση στην κύρια δίκη·

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη·

- να υποχρεώσει την Επιτροπή να της χορηγήσει ποσόστωση για χρονικό διάστημα δώδεκα μηνών δυνάμει του άρθρου 7 του κανονισμού·

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

52 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

1. *Επί του παραδεκτού*

53 Η Επιτροπή προβάλλει ένσταση απαραδέκτου, ισχυριζόμενη ότι η αίτηση να απευθυνθεί διαταγή για τη χορήγηση ποσοστώσεως εισαγωγής στην προσφεύγουσα και η προσφυγή ακυρώσεως είναι अपαράδεκτες.

Επί του αιτήματος να απευθυνθεί διαταγή στην Επιτροπή προκειμένου αυτή να χορηγήσει ποσόστωση εισαγωγής στην προσφεύγουσα

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 54 Η Επιτροπή εκτιμά ότι, κατά τη νομολογία, το Πρωτοδικείο δεν έχει δικαιοδοσία να απευθύνει διαταγές στην Επιτροπή όταν επιλαμβάνεται υποθέσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ και ότι, ως εκ τούτου, το περί διαταγής αίτημα είναι απαράδεκτο.
- 55 Η προσφεύγουσα επικαλείται το άρθρο 233 ΕΚ και παρατηρεί ότι, αν η προσβαλλόμενη πράξη ακυρωθεί, η Επιτροπή θα μπορεί να συμμορφωθεί προς την απόφαση μόνο διά της χορηγήσεως στην ίδια ποσοστώσεως δωδεκάμηνης διάρκειας. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι στο πλαίσιο αυτό πρέπει να εξετασθεί το αίτημά της.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 56 Υπενθυμίζεται ότι, επί προσφυγής ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, η αρμοδιότητα του κοινοτικού δικαστή περιορίζεται στον έλεγχο νομιμότητας της προσβαλλομένης πράξεως και ότι, κατά πάγια νομολογία, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του, να απευθύνει διαταγή στα κοινοτικά όργανα (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 1999, C-5/93 P, DSM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-4695, σκέψη 36, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Φεβρουαρίου 2000, T-145/98, ADT Projekt κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-387, σκέψη 83). Αν η προσβαλλόμενη πράξη ακυρωθεί, εναπόκειται στο οικείο όργανο να λάβει, βάσει του άρθρου 233 ΕΚ, τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως περί ακυρώσεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Ιανουαρίου 1998, T-67/94, Ladbroke Racing κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-1, σκέψη 200, και προμνησθείσα απόφαση ADT Projekt κατά Επιτροπής, σκέψη 84).

- 57 Συνεπώς, το αίτημα με το οποίο ζητείται από το Πρωτοδικείο να απευθύνει διαταγή στην Επιτροπή προκειμένου αυτή να χορηγήσει ποσόστωση εισαγωγής στην προσφεύγουσα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

Επί της προσφυγής ακυρώσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 58 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν συνιστά πράξη παράγουσα δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα της προσφεύγουσας και ότι, κατά συνέπεια, η προσφυγή ακυρώσεως είναι απαράδεκτη.
- 59 Η προσφεύγουσα θεωρεί παραδεκτή την προσφυγή, αλλά ζητεί από το Πρωτοδικείο να εξετάσει την ουσία της υποθέσεως πριν αποφανθεί επί του παραδεκτού της προσφυγής. Εκτιμά ότι το παραδεκτό δεν μπορεί να εκτιμηθεί πλήρως χωρίς προηγούμενη εξέταση της ουσίας της υποθέσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 60 Χάριν της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, το Πρωτοδικείο κρίνει σκόπιμο, υπό τις συνθήκες της υπό κρίση υποθέσεως, να αποφανθεί πρώτα για τα ζητήματα ουσίας πριν εξετάσει τα ζητήματα του παραδεκτού (βλ., υπό την έννοια αυτή και κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 1984, 64/82, Tradax κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 1359, σκέψη 12, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Δεκεμβρίου 1999, T-125/96 και T-152/96, Boehringer κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-3427, σκέψη 58, επικυρωθείσα κατόπιν αναιρέσεως με την απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2002, C-23/00 P, Συμβούλιο κατά Boehringer, Συλλογή 2002, σ. I-1873, σκέψη 52).

2. Επί της ουσίας

- 61 Προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν εφάρμοσε ορθώς το νομικό πλαίσιο που θεσπίστηκε με τον κανονισμό και με τον δεύτερο λόγο ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 7 του κανονισμού. Οι δύο αυτοί λόγοι πρέπει να εξετασθούν μαζί. Η προσφεύγουσα προβάλλει εν συνεχεία, με τον τρίτο λόγο, ότι η Επιτροπή υπερέβη τα όρια του νομικού πλαισίου του άρθρου 7 του κανονισμού και της εντολής που της ανέθεσαν με τον κανονισμό το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Υποστηρίζει τέλος, με τον τέταρτο λόγο της, ότι η Επιτροπή παραβίασε της αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Επί του πρώτου και του δευτέρου λόγου, που αντλούνται από την εσφαλμένη εφαρμογή του οικείου νομικού πλαισίου και την παράβαση του άρθρου 7 του κανονισμού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 62 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή, καθόσον δεν χορήγησε ποσοτώσεις στους εισαγωγείς, δεν εφάρμοσε ορθώς το νομικό πλαίσιο που θεσπίστηκε με τον κανονισμό. Η Επιτροπή, υποστηρίζοντας ότι, από 1ης Ιανουαρίου 2005, μόνον οι επαγγελματίες υποκαπνισμού μπορούν να ζητούν άδεια εισαγωγής μεθυλοβρωμιδίου και ότι οι εισαγωγείς δεν μπορούν πλέον να αποκτήσουν ποσοτώσεις, συγχέει τις διατάξεις του κανονισμού που αφορούν τις εγκεκριμένες ποσοτώσεις και τη διαδικασία υπολογισμού του μεγέθους τους με τις διατάξεις και τις διαδικασίες που αφορούν το ζήτημα του καθορισμού των επιχειρήσεων στις οποίες επιτρέπεται η εισαγωγή των κατά τον τρόπο αυτόν υπολογιζομένων ποσοτήτων.

- 63 Η προσφεύγουσα εκτιμά ειδικότερα ότι, βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 2, σημείο ii, του κανονισμού, το μέγεθος της ποσοστώσεως πρέπει να καθορίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18, παράγραφος 2, του κανονισμού και βάσει των κριτηρίων της αποφάσεως ΙΧ/6. Έτσι, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι, μετά την 1η Ιανουαρίου 2005, το μέγεθος των επιτρεπόμενων ποσοστώσεων δεν υπολογίζεται πλέον βάσει των ιστορικών όγκων παραγωγής των οκτώ εισαγωγέων.
- 64 Τούτο όμως δεν σημαίνει, κατά την προσφεύγουσα, ότι οι εισαγωγείς που δικαιούνταν πριν την 1η Ιανουαρίου 2005 ποσοστώσεις εισαγωγής για ελεγχόμενες χρήσεις μεθυλοβρωμιδίου επιτρέπεται να εμποδίστουν στη συνέχιση της δραστηριότητάς τους. Μια τέτοια ερμηνεία είναι ασυμβίβαστη προς τα άρθρα 6 και 7 του κανονισμού, τα οποία απονέμουν στους εισαγωγείς και όχι στους χρήστες το δικαίωμα να λάβουν άδεια εισαγωγής και ποσόστωση δωδεκάμηνης διάρκειας. Επιπλέον, το άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού επιτρέπει και στους εισαγωγείς τη μεταβίβαση του δικαιώματός τους σε άλλον εισαγωγέα.
- 65 Επιπροσθέτως, η ερμηνεία της Επιτροπής συνεπάγεται ότι οι υφιστάμενοι παλαιότερα εισαγωγείς πρέπει να σταματήσουν τη δραστηριότητά τους, διότι αποκλείονται από το σχεδιαζόμενο από την Επιτροπή νέο σύστημα εισαγωγής. Τούτο θίγει την αρχή της ελεύθερης ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητας, η οποία ανήκει, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, στην κοινή στα δικαστήρια όλων των κρατών μελών νομική παράδοση και είναι μία εκ των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου.
- 66 Τέλος, η ερμηνεία της Επιτροπής προκαλεί στρέβλωση του ανταγωνισμού και όχι άνοιγμα σε αυτόν, δεδομένου ότι εμποδίζει τους εισαγωγείς να ανταγωνιστούν τους χρήστες στην αγορά εισαγωγής και πωλήσεως μεθυλοβρωμιδίου.

- 67 Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι το άρθρο 7 του κανονισμού επιβάλλει ρητώς στην Επιτροπή την υποχρέωση να εξαρτήσει τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα ελεγχόμενων ουσιών, μεταξύ δε αυτών και του μεθυλοβρωμιδίου, από ποσοστώσεις χορηγούμενες απευθείας στους εισαγωγείς για κάθε δωδεκάμηνο, αρχής γενομένης από τις 31 Δεκεμβρίου 1999.
- 68 Με το σημείο ΙΧ της ανακοινώσεως του 2004, η Επιτροπή παραδέχθηκε, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, ότι υποχρεούνταν να χορηγήσει ποσοστώσεις στους εισαγωγείς. Επιπλέον, οι επιστολές που αντηλλάγησαν εν συνεχεία επιβεβαιώνουν ότι η Επιτροπή γνώριζε και παραδεχόταν ότι η προσφεύγουσα είχε ατομικό δικαίωμα να της χορηγηθεί προσωπική ποσόστωση δωδεκάμηνης διάρκειας για το 2005. Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η Επιτροπή είχε αναμφισβήτητα την υποχρέωση να της χορηγήσει ποσόστωση δυνάμει του παραγώγου δικαίου. Σε συμμόρφωση προς την ανακοίνωση του 2004, η προσφεύγουσα υπέβαλε τη δήλωσή της στην Επιτροπή στις 30 Αυγούστου 2004 ώστε να έχει τη δυνατότητα να εισαγάγει μεθυλοβρωμίδιο το 2005.
- 69 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι με την προσβαλλόμενη πράξη η Επιτροπή παρέλειψε να αναφερθεί στο άρθρο 7 του κανονισμού, μολονότι η προσφεύγουσα, με την από 1 Μαρτίου 2005 επιστολή της, ρητώς θεμελίωσε την αίτησή της στην εν λόγω διάταξη. Η Επιτροπή αναφέρει απλώς ότι οι επαγγελματίες υποκαπνισμού μπορούν να αποκτήσουν ποσοστώσεις εισαγωγής, πράγμα το οποίο η προσφεύγουσα δεν αρνείται. Ωστόσο, η προσφεύγουσα αμφισβητεί το συμπέρασμα ότι, αφενός, οι εισαγωγείς που δικαιούνταν παλαιότερα ποσοστώσεις εισαγωγής δεν μπορούν να αποκτήσουν τέτοιες ποσοστώσεις μετά την 1η Ιανουαρίου 2005 και, αφετέρου, ότι οι ποσοστώσεις των εισαγωγέων αντικαταστάθηκαν από ποσοστώσεις χορηγούμενες στις επιχειρήσεις υποκαπνισμού. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η κρίση αυτή αντιβαίνει στο άρθρο 7 του κανονισμού και προσβάλλει τα δικαιώματα επί των ποσοστώσεων εισαγωγής που της απονέμονται με τη διάταξη αυτή.
- 70 Ως προς τον πρώτο λόγο, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το νομικό καθεστώς που ισχύει για την εισαγωγή μεθυλοβρωμιδίου μεταβλήθηκε την 1η Ιανουαρίου 2005 δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, σημείο ii, του κανονισμού. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η Κοινότητα ήταν υποχρεωμένη να απαγορεύσει κατά την ημερομηνία αυτή τη χρήση μεθυλοβρωμιδίου, με την εξαίρεση, μεταξύ άλλων, της περιπτώσεως των χρήσεων κρίσιμης σημασίας. Το ισχύσαν βάσει του άρθρου 4,

παράγραφος 2, σημείο i, του κανονισμού καθεστώς δεν μπορεί πλέον να αποτελεί βάση για τη χορήγηση αδειών εισαγωγής μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2004, σύμφωνα με την απόφαση IX/6 και το άρθρο 3, παράγραφος 2, σημείο ii, του κανονισμού. Από 1ης Ιανουαρίου 2005, εναπόκειται στους επαγγελματίες υποκαπνισμού να υποβάλουν αίτηση για μια τέτοια άδεια, πριν ζητήσουν από εισαγωγείς, όπως είναι η προσφεύγουσα, να εισαγάγουν την ποσότητα μεθυλοβρωμιδίου για την οποία έχει δοθεί η άδεια. Η Επιτροπή εκτιμά ότι η μεταβολή της καταστάσεως της προσφεύγουσας αποτελεί άμεση συνέπεια του άρθρου 3, παράγραφος 2, σημείο ii, του κανονισμού, το οποίο έθεσε τέλος στη χορήγηση ποσοστώσεων που υπολογίζονταν βάσει των ιστορικών ποσοτήτων. Η μεταβολή όμως αυτή ουδόλως σημαίνει, κατά την Επιτροπή, ότι εταιρίες όπως η προσφεύγουσα πρέπει να σταματήσουν τη δραστηριότητά τους.

- 71 Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού, επιβάλλεται η χορήγηση ποσοστώσεων στις επιχειρήσεις. Επειδή το άρθρο 7, στοιχείο β', του κανονισμού αναφέρεται στις χρήσεις κρίσιμης σημασίας, η Επιτροπή θεωρεί ότι πρέπει να αναγιγνώσκεται και να γίνεται κατανοητό υπό το πρίσμα του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού προκειμένου να αποφασιστεί σε ποιες ακριβώς επιχειρήσεις πρέπει να χορηγηθούν, από 1ης Ιανουαρίου 2005, ποσοστώσεις για τις κρίσιμης σημασίας χρήσεις μεθυλοβρωμιδίου. Έτσι, επιχειρήσεις στις οποίες πρέπει να χορηγηθούν ποσοστώσεις αποτελούν οι επαγγελματίες υποκαπνισμού και όχι οι εισαγωγείς. Η Επιτροπή εκτιμά ότι το άρθρο 7 του κανονισμού συνιστά λογική απόρροια του άρθρου 6, το οποίο διατυπώνει την αρχή ότι η εισαγωγή μεθυλοβρωμιδίου δεν είναι ελεύθερη, αλλά προϋποθέτει τη λήψη και την προσκόμιση έγκυρης άδειας εισαγωγής. Τα δύο αυτά άρθρα αλληλοσυμπληρώνονται.

- 72 Τέλος, η Επιτροπή προβάλλει ότι η ανακοίνωση του 2004 και η από 10 Δεκεμβρίου 2004 ηλεκτρονική επιστολή της έχουν γενικό χαρακτήρα, αφορούν το σύνολο των ουσιών που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος και δεν αναφέρουν ρητώς ότι πρόκειται να χορηγηθούν ποσοστώσεις στους εισαγωγείς για τις κρίσιμης σημασίας χρήσεις μεθυλοβρωμιδίου το 2005. Αντιθέτως, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι το σημείο II, στοιχείο α', της ανακοινώσεως του 2004 παραπέμπει στο άρθρο 3, παράγραφος 2, σημείο ii, του κανονισμού και επομένως υποδεικνύει ότι οι ποσοστώσεις χορηγούνται σύμφωνα με τη διάταξη αυτή. Επιπλέον, η Επιτροπή παρατήρησε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι η ανακοίνωση του 2004 διέφερε από εκείνη του 2003 ως προς την παραπομπή αυτή.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 73 Επισημαίνεται καταρχάς ότι το χαρακτηριστικό στοιχείο του συστήματος που καθιέρωσε η Επιτροπή την 1η Ιανουαρίου 2005 είναι ότι οι επαγγελματίες υποκαπνισμού θεωρούνται ως χρήστες κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, σημείο ii, του κανονισμού, δυνάμει να επωφεληθούν από την εξαίρεση για χρήση κρίσιμης σημασίας. Η Επιτροπή αποφάσισε επίσης, δυνάμει του άρθρου 7 του κανονισμού, ότι οι εισαγωγείς δεν αποκτούν πλέον ποσοστώσεις εισαγωγής και ότι, κατά το 2005, οι ποσοστώσεις χορηγούνται στους επαγγελματίες υποκαπνισμού λόγω της ιδιότητάς τους ως χρηστών. Το σύστημα προβλέπει επίσης ότι για την εισαγωγή απαιτείται χορήγηση άδειας στον επαγγελματία υποκαπνισμού και επιπλέον στον εισαγωγέα. Τέλος, η Επιτροπή αποφάσισε, στο πλαίσιο του νέου συστήματος, να θέσει όρια, κατά περίπτωση, στην εισαγωγή του μεθυλοβρωμιδίου από τους εισαγωγείς, χορηγώντας άδειες μόνον εφόσον συντρέχουν οι κατά το άρθρο 4, παράγραφος 4, σημείο i, στοιχείο β', δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού προϋποθέσεις για τη διάθεση στην αγορά. Έτσι, οι εισαγωγείς δεν έχουν πλέον τη δυνατότητα να δημιουργήσουν απόθεμα μεθυλοβρωμιδίου προορισμένο για πώληση στους χρήστες.
- 74 Όσον αφορά την προβαλλόμενη παράβαση του άρθρου 7 του κανονισμού και τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι το σύστημα που τέθηκε σε ισχύ από την Επιτροπή από 1ης Ιανουαρίου 2005 δεν συνιστά ορθή εφαρμογή των κρίσιμων διατάξεων του κανονισμού, υπενθυμίζεται πρώτον ότι στο κείμενο του άρθρου 7 του κανονισμού, το οποίο δεν διέπει μόνον την εισαγωγή του μεθυλοβρωμιδίου αλλά και την εισαγωγή όλων των ελεγχόμενων ουσιών από τρίτες χώρες, δεν ορίζεται ειδικά ότι οι ποσοστώσεις εισαγωγής πρέπει να χορηγούνται στους εισαγωγείς, αλλά προβλέπεται ότι οι ποσοστώσεις αυτές πρέπει να κατανέμονται μεταξύ των επιχειρήσεων, όρος ο οποίος περιλαμβάνει, σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 2 του κανονισμού, τους παραγωγούς, τις επιχειρήσεις ανακυκλώσεως, τους χρήστες, τους εισαγωγείς και τους εξαγωγείς ελεγχόμενων ουσιών. Επομένως, το κείμενο του άρθρου 7 του κανονισμού αφήνει στην Επιτροπή την επιλογή όσον αφορά το ζήτημα ποιες κατηγορίες επιχειρήσεων από τις αναφερόμενες στο άρθρο 2 του κανονισμού, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι επαγγελματίες υποκαπνισμού ως χρήστες, αποκτούν ποσοστώσεις δυνάμει της διατάξεως αυτής. Επομένως, το άρθρο 7 δεν υποχρεώνει την Επιτροπή να χορηγήσει ποσοστώσεις εισαγωγής στους εισαγωγείς.

- 75 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι το άρθρο 3 του κανονισμού απαγορεύει, με την παράγραφο 2, σημείο i, στοιχείο δ', αυτού, την παραγωγή μεθυλοβρωμιδίου μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2004. Επιπλέον, η παράγραφος 2, σημείο ii, του άρθρου 3 προβλέπει ότι η Επιτροπή εφαρμόζει τα κριτήρια της αποφάσεως ΙΧ/6 για να προσδιορίζει ετησίως τις τυχόν χρήσεις κρίσιμης σημασίας, για τις οποίες μπορούν να επιτραπούν η παραγωγή, η εισαγωγή και η χρήση στην Κοινότητα μεθυλοβρωμιδίου μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2004, τις ποσότητες και χρήσεις που θα επιτραπούν, καθώς και τους χρήστες που δύνανται να επωφεληθούν από την κρίσιμη εξαίρεση. Το άρθρο 3, παράγραφος 2, σημείο ii, του κανονισμού ορίζει επίσης ότι η εν λόγω παραγωγή και εισαγωγή επιτρέπεται μόνον εάν κανένα μέρος του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ δεν μπορεί να προμηθεύσει κατάλληλες εναλλακτικές ουσίες ούτε μεθυλοβρωμίδιο προερχόμενο από ανακύκλωση ή ποιοτική αποκατάσταση.
- 76 Υπενθυμίζεται επίσης ότι το άρθρο 4 του κανονισμού απαγορεύει, με την παράγραφο 2, σημείο i, στοιχείο δ', αυτού, τη διάθεση ελεγχόμενων ουσιών στην αγορά μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2004, υπό την επιφύλαξη των παραγράφων 4 και 5. Στην παράγραφο 4, σημείο i, στοιχείο β', δεύτερη περίπτωση, προβλέπεται ότι η απαγόρευση της παραγράφου 2, σημείο i, στοιχείο δ', δεν εφαρμόζεται στη διάθεση στην αγορά ούτε στη χρήση μεθυλοβρωμιδίου, εφόσον τούτο χρησιμοποιείται για να καλυφθούν οι εγκεκριμένες αιτήσεις για χρήσεις κρίσιμης σημασίας, των χρηστών που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού.
- 77 Επομένως, σύμφωνα με τα δύο αυτά άρθρα του κανονισμού, η χρήση και διάθεση στην αγορά μεθυλοβρωμιδίου κατά το 2005 περιορίζεται αυστηρά στις χρήσεις κρίσιμης σημασίας. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι το μεθυλοβρωμίδιο πρέπει να διατίθεται στην Κοινότητα μόνο σε περίπτωση που υπάρχει ανάγκη για συγκεκριμένη χρήση κρίσιμης σημασίας.
- 78 Τρίτον, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού προβλέπει ότι η εισαγωγή μεθυλοβρωμιδίου στην Κοινότητα προϋποθέτει τη λήψη άδειας εισαγωγής, αλλά δεν προσδιορίζει ούτε τους δικαιούχους των αδειών αυτών ούτε τον αριθμό των αδειών που χορηγούνται ανά πράξη εισαγωγής. Επομένως, η χορήγηση για κάθε εισαγωγή δύο αδειών, αρχικώς στον χρήστη και κατόπιν

στον εισαγωγέα, όπως προβλέπει το σύστημα που καθιέρωσε η Επιτροπή από 1ης Ιανουαρίου 2005, είναι σύμφωνη με τη διάταξη αυτή. Επιπλέον, τα άρθρα 6 και 7 του κανονισμού είναι συμπληρωματικές διατάξεις, υπό την έννοια ότι και τα δύο άρθρα αναφέρονται από κοινού στον έλεγχο και στην επιβολή ορίων στις ποσότητες των ελεγχόμενων ουσιών που εισάγονται στην Κοινότητα.

- 79 Ως εκ τούτου, δεδομένων των περιορισμών στην παραγωγή, τη χρήση και τη διάθεση στην αγορά μεθυλοβρωμιδίου που θέτουν τα άρθρα 3 και 4 του κανονισμού, από την οικονομία του κανονισμού προκύπτει ότι ο σκοπός των άρθρων 6 και 7 του κανονισμού είναι να διασφαλίσουν ότι η εισαγωγή μεθυλοβρωμιδίου δεν υπερβαίνει την απολύτως αναγκαία ποσότητα για τις χρήσεις κρίσιμης σημασίας που προσδιορίζονται ειδικά.
- 80 Επομένως, ο τρόπος με τον οποίον η Επιτροπή ερμήνευσε τα άρθρα 3, 4, 6 και 7 του κανονισμού, σταματώντας τη χορήγηση ποσοτώσεων εισαγωγής στους εισαγωγείς, καθορίζοντας κατά περίπτωση όρια για την εισαγωγή μεθυλοβρωμιδίου και εμποδίζοντας έτσι τους εισαγωγείς να δημιουργήσουν αποθέματα, διασφαλίζει την πρακτική αποτελεσματικότητα των διατάξεων αυτών, καθώς και την εφαρμογή τους κατά τρόπο συνεκτικό και ανταποκρινόμενο στην οικονομία και τους σκοπούς του κανονισμού, ο οποίος αποσκοπεί στον περιορισμό, μεταξύ άλλων, της παραγωγής και της χρήσεως μεθυλοβρωμιδίου χάριν της προστασίας της στιβάδας του όζοντος.
- 81 Το συμπέρασμα αυτό δεν αποδυναμώνεται από το γεγονός ότι το άρθρο 7 του κανονισμού δεν προβλέπει ρητώς τροποποίηση, από 1ης Ιανουαρίου 2005, του καθεστώτος εφαρμογής του όσον αφορά το μεθυλοβρωμίδιο. Από τα όσα εκτέθηκαν στις σκέψεις 74 έως 80 ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν συγχέει, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, δύο διαφορετικά καθεστώτα, ήτοι, αφενός, το καθεστώς των άρθρων 3 και 4 του κανονισμού και, αφετέρου, αυτό των άρθρων 6 και 7 του κανονισμού, αλλά ορθώς πρόεβη σε μια ερμηνεία του συνόλου των διατάξεων αυτών η οποία ανταποκρίνεται στην οικονομία του κανονισμού.

- 82 Ομοίως, όσον αφορά το επιχείρημα που αντλείται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 5, του κανονισμού, το οποίο επιτρέπει σε κάθε εισαγωγέα που δικαιούται να διαθέτει στην αγορά ελεγχόμενες ουσίες να μεταβιβάσει το δικαίωμά του αυτό σε άλλους εισαγωγείς στην Κοινότητα που διαθέτουν τέτοιο δικαίωμα, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, σημείο i, στοιχείο δ', του κανονισμού, μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2004 οι παραγωγοί και οι εισαγωγείς δεν δικαιούνται πλέον να διαθέτουν στην αγορά μεθυλοβρωμίδιο, με την εξαίρεση των ποσοτήτων που εγκρίνονται κατά περίπτωση δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 4, σημείο i, στοιχείο β', δεύτερη περίπτωση, και του άρθρου 3, παράγραφος 2, σημείο ii, του κανονισμού. Επομένως, αφενός, το δικαίωμα μεταβιβάσεως που αντλούν οι εισαγωγείς, κατά το 2005, από το άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού αφορά μόνον τις εγκεκριμένες κατά περίπτωση ποσότητες και, αφετέρου, οι εισαγωγείς μπορούν να ασκούν το περιορισμένο αυτό δικαίωμα μεταβιβάσεως χωρίς να διαθέτουν ποσόστωση εισαγωγής, όπως παραδέχθηκε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Επομένως, το άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού δεν υποχρεώνει την Επιτροπή να χορηγεί ποσοστώσεις εισαγωγής στους εισαγωγείς.
- 83 Κατόπιν των ανωτέρω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή δεν υπέχει από τον κανονισμό την υποχρέωση να χορηγήσει ποσόστωση εισαγωγής για το 2005 στην προσφεύγουσα, λόγω της ιδιότητάς της ως εισαγωγέα, και ότι το νέο σύστημα που καθιέρωσε η Επιτροπή από 1ης Ιανουαρίου 2005 συνιστά θεμιτή εφαρμογή των άρθρων 3, 4, 6 και 7 του κανονισμού, η οποία συμβιβάζεται με τις διατάξεις αυτές. Υπό τις συνθήκες αυτές, παρέλκει η εξέταση του ζητήματος αν η Επιτροπή θα μπορούσε να είχε ενεργήσει διαφορετικά, συνεχίζοντας να χορηγεί ποσοστώσεις εισαγωγής στους εισαγωγείς και μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2004.
- 84 Σε σχέση με την αναφορά της προσφεύγουσας στην ανακοίνωση του 2004, υπενθυμίζεται ότι, στο σημείο II της ανακοινώσεως αυτής, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, κατά το 2005, οι ποσοστώσεις εισαγωγής του άρθρου 7 του κανονισμού θα χορηγηθούν για το μεθυλοβρωμίδιο που προορίζεται για χρήσεις κρίσιμης σημασίας σύμφωνα με την απόφαση ΙΧ/6 και το άρθρο 3, παράγραφος 2, σημείο ii, του κανονισμού, στο οποίο προβλέπεται ότι η παραγωγή και εισαγωγή επιτρέπεται μόνον εάν κανένα μέρος του πρωτοκόλλου δεν μπορεί να προμηθεύσει κατάλληλες εναλλακτικές ουσίες ούτε μεθυλοβρωμίδιο προερχόμενο από ανακύκλωση ή ποιοτική αποκατάσταση. Η Επιτροπή επισήμανε επίσης κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι η ανακοίνωση του 2004 διέφερε, ως προς την παραπομπή αυτή στην απόφαση ΙΧ/6 και στο άρθρο 3, παράγραφος 2, σημείο ii, του κανονισμού, από το κείμενο της αντίστοιχης ανακοινώσεως του 2003 που δεν περιείχε τέτοια

παραπομπή. Κατά συνέπεια, ένας ενημερωμένος αναγνώστης, όπως η προσφεύγουσα, ήταν σε θέση να συναγάγει από την ανακοίνωση του 2004 ότι πρόθεση της Επιτροπής ήταν να μην εφαρμόσει, κατά το 2005, το άρθρο 7 του κανονισμού κατά τον τρόπο που το είχε εφαρμόσει το 2004 και ότι η χορήγηση ποσοστώσεων εισαγωγής κατά το 2005 θα γινόταν σύμφωνα με την απόφαση ΙΧ/6 και το άρθρο 3, παράγραφος 2, σημείο ii, του κανονισμού. Τέλος, η διατύπωση των σημείων ΙΙ και ΙΧ της ανακοίνωσης του 2004, στο μέτρο κατά το οποίο τα σημεία αυτά αναφέρονται στους παραγωγούς και τους εισαγωγείς και όχι στους επαγγελματίες υποκαπνισμού, δικαιολογείται από το γεγονός ότι η ανακοίνωση του 2004 αφορά το σύνολο των ουσιών που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος, όπως προβάλλει η Επιτροπή, και ότι η ειδική περίπτωση του μεθυλοβρωμιδίου δεν τυγχάνει ιδιαίτερης μεταχείρισης. Ως εκ τούτου, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η ανακοίνωση του 2004 δεν θέτει υπό αμφισβήτηση την απόφαση της Επιτροπής να μη χορηγήσει ποσόστωση εισαγωγής στην προσφεύγουσα κατά το 2005.

- 85 Διαπιστώνεται εν συνεχεία ότι η στηριζόμενη στην ηλεκτρονική επιστολή της 10ης Δεκεμβρίου 2004 επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας δεν μπορεί να ευδοκιμήσει. Υπενθυμίζεται ότι δεν πρόκειται για προσωπική ηλεκτρονική επιστολή, αποσταλείσα στην προσφεύγουσα για να τη διαβεβαιώσει ότι θα της χορηγηθεί ατομική ποσόστωση μεθυλοβρωμιδίου για χρήσεις κρίσιμης σημασίας, αλλά για ηλεκτρονική επιστολή που απεστάλη σε όλους τους χρήστες της ιστοσελίδας ODS και προαναγγέλλει τη δημοσίευση όλων των ποσοστώσεων, για όλες τις ελεγχόμενες ουσίες και όλες τις χρήσεις τους. Επομένως, η εν λόγω ηλεκτρονική επιστολή δεν θέτει υπό αμφισβήτηση την ερμηνεία του κανονισμού που προέκρινε η Επιτροπή.
- 86 Ομοίως, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η προκριθείσα από την Επιτροπή ερμηνεία του κανονισμού δεν μπορεί να θεωρηθεί ως συνεπαγόμενη στρέβλωση του ανταγωνισμού στην αγορά. Ειδικότερα, αντίθετα προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, οι εισαγωγείς δεν εμποδίζονται να ανταγωνιστούν τους επαγγελματίες υποκαπνισμού στην αγορά εισαγωγής και πωλήσεως μεθυλοβρωμιδίου. Έτσι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η μεταβολή που επήλθε την 1η Ιανουαρίου 2005 ουδόλως σημαίνει ότι εταιρίες όπως η προσφεύγουσα πρέπει να σταματήσουν τη δραστηριότητά τους. Σημαίνει μόνον ότι οι επιχειρηματίες αυτοί δεν μπορούν πλέον να ζητήσουν άδειες εισαγωγής προκειμένου να δημιουργήσουν απόθεμα του προϊόντος αυτού και να το μεταπωλήσουν, εν συνεχεία, στους πραγματικούς χρήστες.

- 87 Υπενθυμίζεται τέλος ότι, κατά πάγια νομολογία, το δικαίωμα της ελεύθερης ασκήσεως των επαγγελματικών δραστηριοτήτων δεν συνιστά απόλυτη αξία, αλλά πρέπει να λαμβάνεται υπόψη σε συνάρτηση με τη λειτουργία του στο κοινωνικό πλαίσιο. Κατά συνέπεια, επιτρέπεται η επιβολή περιορισμών, υπό τον όρον ότι αυτοί ανταποκρίνονται σε επιδιωκόμενους από την Κοινότητα σκοπούς γενικού συμφέροντος και δεν συνιστούν, ενόψει του επιδιωκόμενου σκοπού, υπέρμετρη και αφόρητη επέμβαση που θίγει την ίδια την ουσία των κατά τον τρόπο αυτόν κατοχυρούμενων δικαιωμάτων (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 1989, 5/88, Wachauf, Συλλογή 1989, σ. 2609, σκέψεις 17 και 18, και της 30ής Ιουνίου 2005, C-295/03 P, Alessandrini κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-5673, σκέψη 86).
- 88 Εν προκειμένω, το νέο σύστημα που καθιέρωσε η Επιτροπή την 1η Ιανουαρίου 2005 μετέβαλε μόνον τις συνθήκες ασκήσεως των δραστηριοτήτων εισαγωγής μεθυλοβρωμιδίου και δεν συνεπάγεται ότι η προσφεύγουσα πρέπει να σταματήσει τη δραστηριότητά της. Αν υποτεθεί δε ότι το σύστημα αυτό μπορεί να θεωρηθεί ως περιορισμός, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι το επιδιωκόμενο από την Κοινότητα γενικό συμφέρον συνίσταται εν προκειμένω στην προστασία της στιβάδας του όζοντος και εκτιμά ότι ο ενδεχόμενος περιορισμός δικαιολογείται εν πάση περιπτώσει εκ του λόγου ότι πρόκειται για εφαρμογή του κανονισμού η οποία είναι σύμφωνη προς αυτόν (σκέψεις 74 έως 83 ανωτέρω) και δεν μπορεί να θεωρηθεί ως υπέρμετρη ή αφόρητη ούτε ως θίγουσα την ίδια την ουσία του εν λόγω δικαιώματος, εφόσον η προσφεύγουσα μπορεί να συνεχίσει να ασκεί τις προηγούμενες οικονομικές δραστηριότητές της.
- 89 Κατόπιν των ανωτέρω, ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος πρέπει να απορριφθούν.

Επί του τρίτου λόγου, που αντλείται από έλλειψη αρμοδιότητας (πράξη ultra vires)

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 90 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η Επιτροπή, δεδομένου ότι δεν της χορήγησε ποσόστωση για την εισαγωγή μεθυλοβρωμιδίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενήργησε

πέραν του νομικού πλαισίου του άρθρου 7 του κανονισμού και, ως εκ τούτου, υπερέβη τα όρια της εντολής που της ανέθεσαν με τον κανονισμό το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

- 91 Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, κατά πάγια νομολογία, ένα εκτελεστικό μέτρο το οποίο έχει θεσπιστεί κατ' εφαρμογή των διατάξεων ενός βασικού κανονισμού πρέπει να ακυρωθεί εφόσον έχει τροποποιηθεί, χωρίς να τηρηθεί η νομοθετική διαδικασία που απαιτείται από τη Συνθήκη, την έκταση των επιβαλλομένων υποχρεώσεων. Εφόσον ένα εκτελεστικό μέτρο αποδεικνύεται ότι έχει χαρακτήρα παρεκκλίσεως, καθόσον τα κριτήρια που καθορίζει είναι διαφορετικά από αυτά που προβλέπονται στο βασικό μέτρο, δεν μπορεί να θεσπιστεί χωρίς προηγούμενη διαβούλευση με το Κοινοβούλιο.
- 92 Ομοίως, εν προκειμένω, το άρθρο 7 του κανονισμού επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση να χορηγήσει ποσοστώσεις εισαγωγής για τη θέση μεθυλοβρωμιδίου σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα. Μόνον ο κοινοτικός νομοθέτης έχει εξουσία να αποφασίσει ότι επιβάλλεται η μη χορήγηση ποσοστώσεων εισαγωγής στους εισαγωγείς μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2004. Μέχρι τη λήψη μιας τέτοιας απόφασης, η Επιτροπή οφείλει να συνεχίσει να χορηγεί τις ποσοστώσεις εισαγωγής και η τυχόν άρνησή της είναι παράνομη.
- 93 Η Επιτροπή εκτιμά ότι ο τρίτος λόγος συνιστά επανάληψη του δευτέρου και παραπέμπει στα όσα σχετικά ανέπτυξε. Υπογραμμίζει ωστόσο ότι πράγματι καθόρισε, με την απόφαση 2005/625, τις ποσοστώσεις μεθυλοβρωμιδίου που προορίζονται για χρήσεις κρίσιμης σημασίας και επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα έλαβε άδειες εισαγωγής και ήταν σε θέση να ασκήσει τη δραστηριότητά της.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 94 Υπενθυμίζεται ότι το Πρωτοδικείο έκρινε, στο πλαίσιο της εξετάσεως του πρώτου και του δευτέρου λόγου, ότι το άρθρο 7 του κανονισμού δεν υποχρέωνε την

Επιτροπή να χορηγήσει στην προσφεύγουσα ποσόστωση εισαγωγής για το 2005 και ότι η εφαρμογή του κανονισμού από την Επιτροπή στο πλαίσιο του νέου συστήματος που τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2005 είναι συμβατή με τις διατάξεις του κανονισμού. Στο μέτρο κατά το οποίο η προσβαλλόμενη πράξη πληροφορεί την προσφεύγουσα ότι, βάσει του νέου συστήματος, δεν μπορεί πλέον να διαθέτει ποσόστωση εισαγωγής, είναι μέτρο της Επιτροπής το οποίο νομίμως βασίζεται στον κανονισμό και δεν συνιστά πράξη *ultra vires*. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν σφετερίστηκε με την προσβαλλόμενη πράξη ούτε τις αρμοδιότητες του Συμβουλίου ούτε εκείνες του Κοινοβουλίου.

95 Επομένως, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τετάρτου λόγου, ο οποίος αντλείται από την παραβίαση των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου

Επιχειρήματα των διαδίκων

— Επιχειρήματα της προσφεύγουσας

96 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή, καθόσον αγνόησε το δικαίωμά της να αποκτήσει ποσόστωση εισαγωγής βάσει του άρθρου 7 του κανονισμού, της ανακοινώσεως του 2004 και των ηλεκτρονικών επιστολών που αντηλλάγησαν εν συνεχεία, διέψευσε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της ότι θα αποκτούσε ποσόστωση εισαγωγής και παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

- 97 Η αρχή της ασφάλειας δικαίου σημαίνει, κατά την προσφεύγουσα, ότι τα πρόσωπα που υπόκεινται στον νόμο δεν περιέρχονται σε κατάσταση αβεβαιότητας ως προς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους, ότι οι κοινοτικοί κανόνες καθορίζουν με βεβαιότητα και χωρίς καμία αμφισημία τα δικαιώματα των προσώπων τα οποία θίγουν και ότι λαμβάνονται μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι οι έννομες καταστάσεις και σχέσεις που διέπονται από τους κανόνες αυτούς παραμένουν προβλέψιμες. Εν προκειμένω, η άρνηση της Επιτροπής να χορηγήσει ποσόστωση εισαγωγής στην προσφεύγουσα και η απόφασή της να αντικαταστήσει τις ποσοστώσεις των εισαγωγέων με ποσοστώσεις που χορηγούνται στους χρήστες καθιστούν το όλο σύστημα εισαγωγής μεθυλοβρωμιδίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση μη προβλέψιμο και αντίθετο προς τον κανονισμό.
- 98 Η έννοια της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης συνιστά, κατά την προσφεύγουσα, σημαντική απόρροια της αρχής της ασφάλειας δικαίου και επιβάλλει να μη διαψεύδεται η πεποίθηση των προσώπων εκείνων τα οποία ενεργούν καλοπίστως βάσει του νόμου, όπως αυτός έχει ή φαίνεται να έχει. Από τη νομολογία επιβεβαιώνεται ότι απλή διοικητική πρακτική ή ανοχή, η οποία δεν αντίκειται στην ισχύουσα κανονιστική ρύθμιση και δεν προϋποθέτει την άσκηση εξουσίας εκτιμήσεως, μπορεί να δημιουργήσει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των ενδιαφερομένων, χωρίς κατ' ανάγκη να στηρίζεται σε γενική ανακοίνωση (απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Οκτωβρίου 1987, 84/85, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 3765, και διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Ιουνίου 1988, C-152/88 R, Sofrimpor κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 2931· απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 2004, T-310/00, MCI κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-3253, σκέψη 112).
- 99 Η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της προσφεύγουσας ότι θα αποκτούσε ποσόστωση προκειμένου να εισαγάγει μεθυλοβρωμίδιο κατά τη διάρκεια του 2005 απορρέει από το σαφές κείμενο του άρθρου 7 του κανονισμού και τις γραπτές δηλώσεις της Επιτροπής, στις οποίες συγκαταλέγονται η ανακοίνωση του 2004 και οι διάφορες ηλεκτρονικές επιστολές της προς αυτήν. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι βάσει της πεποιθήσεως αυτής υπέβαλε τη δήλωσή της του 2004 και είχε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι θα της χορηγούνταν ποσόστωση εισαγωγής για το 2005. Η Επιτροπή, καθόσον αρνήθηκε να χορηγήσει στην προσφεύγουσα ποσόστωση για την εισαγωγή μεθυλοβρωμιδίου κατά τη διάρκεια του 2005, διέψευσε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της.

— Επιχειρήματα της καθής

- 100 Η Επιτροπή εκτιμά ότι η προσφεύγουσα δεν έλαβε συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις ότι θα της χορηγούνταν ποσόστωση για τους σκοπούς της θέσεως μεθυλοβρωμιδίου σε ελεύθερη κυκλοφορία κατά το 2005. Εκτιμά επίσης ότι ένας προνοητικός και ενημερωμένος επιχειρηματίας όπως η προσφεύγουσα γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι, από 1ης Ιανουαρίου 2005, απαγορευόταν η χρήση μεθυλοβρωμιδίου και η διάθεσή του στην αγορά για ίδιο λογαριασμό, δεδομένου ότι η απαγόρευση αυτή διατυπωνόταν στο άρθρο 4, παράγραφος 2, σημείο i, στοιχείο δ', του κανονισμού. Η Επιτροπή εκτιμά ότι η προσφεύγουσα γνώριζε επίσης ότι μόνον οι κρίσιμης σημασίας χρήσεις μεθυλοβρωμιδίου θα επιτρέπονταν μετά την ημερομηνία αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4, σημείο i, στοιχείο β', του κανονισμού. Επομένως, σύμφωνα με την Επιτροπή, η προσφεύγουσα γνώριζε ότι το σύστημα που είχε θεσπισθεί με το άρθρο 4, παράγραφος 2, σημείο i, στοιχεία α' έως γ', του κανονισμού, σύμφωνα με το οποίο χορηγούνταν ποσοστώσεις στους καταχωρισμένους εισαγωγείς βάσει των ποσοτήτων αναφοράς του 1991, δεν μπορούσε να εφαρμοστεί μετά την 1η Ιανουαρίου 2005. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η προσφεύγουσα ανέμενε ότι από την ημερομηνία αυτή θα μεταβαλλόταν το σύστημα ποσοστώσεων και οι σχετικές λεπτομέρειες χορηγήσεως για τις κρίσιμης σημασίας χρήσεις μεθυλοβρωμιδίου.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 101 Όσον αφορά, πρώτον, την προβαλλόμενη παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, υπενθυμίζεται καταρχάς ότι το άρθρο 7 του κανονισμού, το οποίο κατονομάζει μόνον τις επιχειρήσεις και όχι τους εισαγωγείς, δεν παρέχει στους δεύτερους διαβεβαίωση σχετικά με τη χορήγηση ποσοστώσεων, ενώ ούτε τα άρθρα 3, 4 και 6 του κανονισμού δημιουργούν τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα.
- 102 Εν συνεχεία, στη σκέψη 84 ανωτέρω επισημάνθηκε ότι η παραπομπή, με το σημείο II της ανακοίνωσης του 2004, στην απόφαση IX/6 και στο άρθρο 3, παράγραφος 2, σημείο ii, του κανονισμού καταδεικνύει ότι η χορήγηση ποσοστώσεων εισαγωγής θα

πραγματοποιείται, μετά την 1η Ιανουαρίου 2005, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές. Επιπλέον, με το σημείο 84 ανωτέρω κρίθηκε ότι η ανακοίνωση του 2004 διέφερε, ως προς την παραπομπή αυτή, από το κείμενο της αντίστοιχης ανακοινώσεως του 2003 και ότι, κατά συνέπεια, ένας ενημερωμένος αναγνώστης, όπως η προσφεύγουσα, ήταν σε θέση να συναγάγει από την ανακοίνωση του 2004 ότι πρόθεση της Επιτροπής ήταν να μεταβάλει κατά το 2005 την προηγούμενη πρακτική της. Επομένως, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η ανακοίνωση του 2004 δεν εξασφαλίζει στους εισαγωγείς τη χορήγηση ποσοστώσεων εισαγωγής.

103. Επισημαίνεται ότι από τη νομολογία προκύπτει, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, ότι ένας προνοητικός και ενημερωμένος επιχειρηματίας, ο οποίος είναι σε θέση να προβλέψει τη θέσπιση κοινοτικού μέτρου ικανού να βλάψει τα συμφέροντά του, δεν μπορεί να επικαλεστεί την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης μετά τη λήψη του εν λόγω μέτρου (απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 2006, C-182/03 και C-217/03, Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-5479, σκέψη 147, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Οκτωβρίου 1996, T-336/94, Efishol κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-1343, σκέψη 31). Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η προσφεύγουσα είναι ένας από τους οκτώ εισαγωγείς που, μέχρι το 2004, δικαιούνταν, αυτοί και μόνο, να εισάγουν μεθυλοβρωμίδιο στην Κοινότητα και ότι οποιαδήποτε μεταβολή στο καθεστώς του μεθυλοβρωμιδίου έχει μεγάλη οικονομική σημασία για τις εισαγωγικές της δραστηριότητες. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι μια επιμελής επιχείρηση, στη θέση της, θα είχε ζητήσει κατά πάσα πιθανότητα ακριβείς πληροφορίες για τις επερχόμενες μεταβολές. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η προσφεύγουσα αναγνώρισε ότι ανέμενε, βάσει των άρθρων 3 και 4 του κανονισμού, την επέλευση μεταβολών στο καθεστώς του μεθυλοβρωμιδίου από 1ης Ιανουαρίου 2005.
104. Επομένως, υπό τις συνθήκες της υπό κρίση υποθέσεως, μια τέτοια υποχρέωση επιμέλειας βάρυνε την προσφεύγουσα.
105. Υπενθυμίζεται επίσης ότι, κατά τη νομολογία, κανείς δεν μπορεί να επικαλεστεί την παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ελλείψει συγκεκριμένων διαβεβαιώσεων εκ μέρους της διοικήσεως (προμνησθείσες αποφάσεις Belgique και Forum 187 κατά Επιτροπής, σκέψη 147, και Efishol κατά Επιτροπής, σκέψη 31). Εν προκειμένω, η Επιτροπή ορθώς προβάλλει ότι δεν παρέσχε συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις στην προσφεύγουσα.

- 106 Συνάγεται επίσης από τη νομολογία ότι προγενέστερη διοικητική πρακτική της Επιτροπής που έχει περιέλθει σε γνώση του κοινού μπορεί, ελλείψει ενδείξεων περί του αντιθέτου, να δημιουργήσει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι θα εφαρμοσθούν οι ίδιοι κανόνες, ιδίως εφόσον οι ανακοινώσεις του οικείου κοινοτικού οργάνου δεν διαφέρουν από τις προηγούμενες (προμνησθείσα απόφαση MCI κατά Επιτροπής, σκέψη 112· βλ. επίσης, υπό την έννοια αυτή, προμνησθείσα απόφαση Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής, σκέψεις 9 έως 27· προμνησθείσα διάταξη Softimport κατά Επιτροπής, σκέψεις 17 έως 23). Εντούτοις, οι αρχές αυτές δεν ευρίσκουν εφαρμογή εν προκειμένω. Ειδικότερα, στην υπό κρίση υπόθεση, το σημείο II της ανακοινώσεως του 2004 διαφέρει λόγω της παραπομπής στην απόφαση IX/6 και στο άρθρο 3, παράγραφος 2, σημείο ii, του κανονισμού, από το οποίο συνάγεται ότι, κατά το 2005, οι ποσοτώσεις εισαγωγής δεν θα χορηγούνται πλέον σύμφωνα με την προηγούμενη πρακτική της Επιτροπής, αλλά σύμφωνα με τη διάταξη αυτή.
- 107 Τέλος, υπενθυμίζεται ότι η από 10 Δεκεμβρίου 2004 ηλεκτρονική επιστολή της Επιτροπής απεστάλη στο σύνολο των χρηστών της ιστοσελίδας ODS και ότι προανήγγειλε τη δημοσίευση όλων των ποσοτώσεων, για όλες τις ελεγχόμενες ουσίες και όλες τις χρήσεις τους. Επομένως, ουδόλως διαβεβαίωσε την προσφεύγουσα ότι θα της χορηγούνταν ατομική ποσόστωση μεθυλοβρωμιδίου για χρήσεις κρίσιμης σημασίας. Στο μέτρο κατά το οποίο η προσφεύγουσα αναφέρεται και σε άλλες ηλεκτρονικές επιστολές της Επιτροπής, επισημαίνεται ότι δεν προσκόμισε συναφώς καμία απόδειξη στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως και ούτε καν προσδιόρισε τις ηλεκτρονικές επιστολές στις οποίες αναφέρεται.
- 108 Όσον αφορά, δεύτερον, την προβαλλόμενη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, επισημαίνεται ότι η αρχή αυτή, όπως συνάγεται από τη νομολογία, συνιστά θεμελιώδη αρχή του κοινοτικού δικαίου, που επιτάσσει, μεταξύ άλλων, τη σαφήνεια και ακρίβεια των κανονιστικών ρυθμίσεων, ώστε οι διοικούμενοι να έχουν τη δυνατότητα να γνωρίζουν σαφώς τα δικαιώματά και τις υποχρεώσεις τους και να λαμβάνουν ως εκ τούτου τα μέτρα τους. Εντούτοις, εφόσον με δεδομένο κανόνα δικαίου είναι συμφυής ορισμένος βαθμός αβεβαιότητας ως προς την έννοια και την έκταση εφαρμογής του, πρέπει να εξετάζεται αν ο επίδικος κανόνας δικαίου είναι τόσο ασαφής ώστε οι διοικούμενοι να εμποδίζονται να άρουν με ικανή βεβαιότητα τυχόν αμφιβολίες ως προς την έκταση εφαρμογής ή την έννοια του κανόνα αυτού (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Απριλίου 2005, C-110/03, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-2801, σκέψεις 30 και 31).

- 109 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι, ενόψει, κυρίως, των διατάξεων του κανονισμού (βλ. σημεία 74 έως 83 ανωτέρω), αλλά και του κειμένου της ανακοινώσεως του 2004 (βλ. σημεία 84 και 102 ανωτέρω), ούτε η άρνηση χορηγήσεως της αξιούμενης από την προσφεύγουσα ποσοστώσεως εισαγωγής ούτε η αντικατάσταση των χορηγούμενων στους εισαγωγείς ποσοστώσεων εισαγωγής από ποσοστώσεις που χορηγούνται στους χρήστες ήταν αδύνατον να προβλεφθούν από τους εισαγωγείς που βρίσκονταν στην κατάσταση της προσφεύγουσας. Επομένως, ούτε ο κανονισμός ούτε η ανακοίνωση του 2004 εμπόδιζαν τους διοικούμενους να άρουν με ικανή βεβαιότητα τυχόν αμφιβολίες ως προς την έκταση εφαρμογής ή την έννοια του άρθρου 7 του κανονισμού.
- 110 Κατόπιν των ανωτέρω, ο τέταρτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.
- 111 Δεδομένου ότι οι τέσσερις λόγοι που προέβαλε η προσφεύγουσα προς στήριξη του αιτήματός της για την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως απορρίφθηκαν, το αίτημα αυτό πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο, χωρίς να χρειάζεται να ληφθεί απόφαση επί της ενστάσεως απαραδέκτου την οποία προέβαλε η Επιτροπή.
- 112 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 113 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) **Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.**

Pirrung

Forwood

Παπασάββας

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Μαΐου 2007.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

E. Coulon

J. Pirrung